

GUILD NEWARK ST BLUESBIRD

DE TERUGKEER VAN DE 'BIRD

DAVE BURRLUCK schreef een heel boek vol over PRS-gitaren, is praktisch full time bezig met gitaren testen, maar als hij éven de tijd heeft staat hij lekker op het podium met zangeres Marilyn Gentle akoestische covers van popnummers te spelen.

GUILD NEWARK ST BLUESBIRD

Type: Deels holle elektrische gitaar met positieholte
 Body: mahonie met gewelfd esdoorn bovenblad
 Hals: mahonie, vintage Soft "U" profiel, gelijmd
 Mensuur: 24,75 inch
 Toets: palissander, paarlemoeren positieblokken
 Frets: 22, medium jumbo
 Hardware: Vernikkelde TonePros NVR2 Locking tune-o-matic met ééndelig staartstuk, open Grover

Sta-Tite stemmechanieken
 Elektronica: Seymour Duncan JB SH-4 (brug) en 59 Neck SH-1 (hals) met vernikkelde afdekplaatjes, driestandenschakelaar, volume- en toonregelaar per element (met pull/push coil-splits)
 Gewicht: 2,98 kg
 Kleuren: Ice Tea Burst, Jet Black, Gloss polyurethane
 Prijs: € 1049,- (inclusief gigbag)
 Importeur: Gitaarbizz
www.guildguitars.com

Guilds nieuwste elektrische gitaar blaast een oude naam nieuw leven in, al is het beslist geen retro heruitgave. Zal de Bluesbird uit 2016 net zo'n klassieker worden als zijn oude naamgenoot?

Voor het ontstaan van de Bluesbird moeten we terug naar 1954, toen in New York het pas opgerichte Guild Guitars zijn eerste oorspronkelijke ontwerp presenteerde, de Aristocrat M-75 - een compacte jazzdoos met een gesloten bovenblad en door Guild zelf aangerezen als een 'lichtgewicht, semi-massief, klein model... van de buitencategorie'. De 'M' in zijn naam stond dan ook voor 'mid-get' (dwerg). Het model bleef in productie tot 1963 om in 1967 terug te keren als gewoon de M-75. In 1968 veranderde de naam in Bluesbird M-75, op voorspraak van Louis Dronge (de jongere

broer van Guild-oprichter Alfred Dronge). Volgens auteur Hans Moust in diens Guild Guitar Book had Louis vastgesteld dat de oorspronkelijke Aristocrat M-75 populair was geworden onder bluesgitaristen in en rondom Boston. Waar de originele Aristocrat was uitgerust met een tweetal 'Frequency Tested' P-90-type enkelspoelselementen, hadden de eerste Bluesbirds Guilds kleine humbuckers, en verder een nieuwe vorm van de kop en een getrapte slagplaat. Hij werd in 1972 uit productie genomen, twee jaar nadat massieve uitvoeringen, de Bluesbird M-75 CS (verchromde hardware en een palissander

toets) en GS (vergulde hardware en een ebben toets) waren verschenen. Deze onderscheiden zich verder door de grotere Guild humbuckers en een opvallende, in Duitsland geproduceerde AdjustoMatic brug met rollerzadels.

COOL De meer op een Les Paul lijkende semi-massieve Nightbird verscheen in 1985 en de Bluesbird zagen we pas tien jaar later weer terug, toen het inmiddels door Fender overgenomen merk de prijzige, in de VS gemaakte Bluesbird presenteerde. Deze had meer weg van de Nightbird dan van de oorspronkelijke M-75 en werd vergezeld door diverse M-75 modellen die hun oorspronkelijke vorm hadden behouden en waren ondergebracht in de in Korea gefabriceerde DeArmond By Guild-lijn.

Eind jaren negentig waren al die modellen zo goed als verdwenen en het spoor loopt dan dood tot de nieuwe Guild Newark St Collection, bedacht door Fender en voortgezet door de nieuwe eigenaren, Cordoba. In deze verzameling vinden we een heruitgave van de oorspronkelijke Aristocrat: de M-75 Aristocrat (geïntroduceerd in 2013). Een gitaar met een coole retro-uitstraling, maar iedereen die er wel eens een heeft bespeeld, zal kunnen beamen dat hij zeker niet klinkt als Gibsons klassieker. En nu is er dan de

nieuwe Bluesbird: minder een vintage reproductie en met een constructie en stijl die teruggrijpt op de halfmassieve Bluesbird uit het Fender-tijdperk. Hij is misschien minder specifiek vintage dan de huidige M-75 Aristocrat, maar blijft Guilds oorspronkelijke versie van de Les Paul-contour, met zijn bredere onderzijde en ronde hoorn. We zien de bekende Guild-kop met hoogteverschil en Chesterfield logo, maar dat zijn samen met de transparante regelaars met G-logo dan ook de enige echte Guild versieringen. De slagplaat ontbreekt, brug en staartstuk zijn in Gibson-stijl (ook al is het de uitstekende TonePros lockingvariant) en Guilds eigen humbuckers zijn vervangen door Seymour Duncan JB en '59 elementen (met een pull/push-coilsplit op de toonregelaars).

Guild geeft aan dat zowel de M-75 Aristocrat en deze nieuwe 'Bird' niet helemaal massief zijn en terwijl de vormen erg op elkaar lijken zijn de body's zelf verschillend. Die van de Aristocrat is dieper aan de rand (55 mm met een totale diepte van 62 mm); de nieuwe Bluesbird meet 40 mm aan de rand met een totale diepte van 49 mm. De Aristocrat is geheel hol met dubbele zangbalken overlans en een versterkte achterkant, terwijl de Bluesbird is uitgerust met een massief centraal blok met daaraan twee holle vleugels bevestigd en afgetoopt met een gevlamd bovenblad van esdoornfineer (er is ook een uitvoering in Jet Black leverbaar). Dat betekent dat de Aristocrat met zijn 2,5 kilo lichter is dan de - ook al niet zwaar uitgevallen - Bluesbird met 2,98 kg. ▶

Dankzij de afdeklaten aan de achterzijde is het repareren of vervangen van de elektronica eenvoudig

PRAKTIJK De Bluesbird ziet er vergeleken met de Aristocrat wat modern uit, met name in deze Ice Tea Burst uitvoering, en het geringe gewicht is beslist een van zijn sterke punten. Als je hem omhangt voelt hij - niet verrassend - meer als een solid body en hij heeft akoestisch wat minder volume. Ook is de hals minder diep dan die van de modernere Guilds: de Aristocrat meet 21,5 mm bij de eerste fret, 23,8 mm bij de twaalfde; de 'Bird' meet 20,8 mm bij de eerste en 22,8 mm bij de twaalfde - en dat is genoeg om voelbaar verschil te maken.

Hoewel de mensuur, radius van de toets en frets allemaal hetzelfde aanvoelen, maakt de 'Bird' weer een modernere indruk vanwege zijn netjes ingelegde parelmoeren positieblokken, terwijl de minder zorgvuldige ingelegde blokken van de Aristocrat van kunstmatig verouderd kunstparelmoer zijn. Hoe dan ook, de nieuwe 'Bird' speelt ongekend lekker. De fors uitgevallen medium jumbofrets zorgen voor probleemloos opdruk-

ken, de intonatie is vlekkeloos en de hele gitaar straalt een air van kwaliteit uit (vergelijkbaar met bijvoorbeeld de PRS SE-reeks), die veel duurder aandoet dan het bedrag op het prijskaartje. De uitstekende elementen zijn je ticket naar instant klassieke bluesrockgeluiden. De '59 bij de hals blinkt uit in zeer bruikbare PAF-achtige klanken, niet te scherp, en met een beetje gainboost zingt hij als een nachtegaal. De JB bij de brug klinkt lekker rauw in het hoogmid-den en is eveneens op zijn best met wat overdrive. De coilsplits zijn een verrassing (ze worden niet genoemd op de infopagina van Guild) en klinken als een redelijk enkelspoelselement.

Zoals altijd is het lastig de klank van een gitaar te plaatsen zodra er wat lucht in de body zit. Vergeleken met de PRS Singlecut die we als referentie gebruiken, klinkt de Guild lichter en helderder. Vergeleken met een ES-335 komt hij wat te kort aan diepte en karakter op het halselement, al is het brulelement een lekkere rocker. Om eerlijk te

zijn: de Guild valt beslist niet uit de toon in zulk beroemd een veel duurder gezelschap. Ook voor jazz leent de 'Bird' zich, al is dat meer het terrein van de geheel holle M-75 Aristocrat; als je die laatste met wat gain bespeelt kom je automatisch in fusiegebied terecht, een beetje als een puntige Les Paul maar dan met de helft van het gewicht. In een directe vergelijking met de humbuckers klinken de coilsplits wel erg dun, maar ze zijn desalniettemin een prima aanvulling op de klank van de gitaar en bruikbaar ook, tenminste als je niet bang bent om je toonen volumeregelaars te gebruiken.

BONUS Aan de ene kant heeft de Bluesbird te weinig 'eigen' om zich te onderscheiden van veel andere modellen met één positieholte. Natuurlijk zijn de Amerikaanse onderdelen (Seymour Duncan en TonePros) zeer welkom, al zien we die ook op veel concurrenten. Aan de andere kant is het een zeer goed gemaakte en goed klinkende gitaar met de uitgeholde body als bonus; die beperkt niet alleen het gewicht van het instrument (het bekende probleem van de Gibson Les Paul), maar verbetert ook de resonantie van de gitaar. Kortom, een Bluesbird 'vintage' model (gebaseerd op de M-75 van eind jaren zestig) lijkt een goed idee voor de toekomst, zeker met een optionele Bigsby. Ondertussen is de 'Bird' weer terug: een prima single cut voor gitaristen die enigszins op de centen moeten letten. 🎸

'DE INTONATIE IS VLEKKELOOS EN DE HELE GITAAR STRAALT EEN AIR VAN KWALITEIT UIT'

EPICA

THE HOLOGRAPHIC PRINCIPLE

VERKRIJGBAAR VANAF
30 SEPTEMBER!

EPICA ONLINE: WWW.EPICA.NL

FACEBOOK.COM/EPICA | TWITTER.COM/EPICA | YOUTUBE.COM/EPICA

NUCLEAR-BLAST

